

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 16 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni dom.

Ideja, zgraditi v središču vseh slovenskih pokrajin — v beli Ljubljani — poslopje, katero bi odgovarjalo kolikor mogoče vsem strokam našega socialnega življenja, stara je že veliko let. Potreba, napraviti lastno ognjišče vsem narodnim društvom, bodisi zabavnim ali poučnim, bodisi umetniškimi ali znanstvenimi, je zares živa. Leto za letom, dan za dnevom poudarja se nujnost tega vprašanja in ni ga že skoro narodnega zborovanja na katerem bi se na ta ali oni način ne naglašala važna korist tega podjetja. Odveč bi bilo še jedenkrat ponavljati pomembo in korist, ki ja ima namen društva „Narodni dom“. O tem je vse jedino.

Težava je le ta namen uspešno reševati in ga čim preje tem bolje tudi uspešno rešiti. Ideja sama, tolikrat oživljena je vselej po večkratnem marljivem prizadevanju jela zopet mirovati za nekoliko let. Poslednjič je bila oživljena tekom leta 1881. Osnovano se je društvo „Narodni dom“, ki je pričelo delovati z letom 1882. in nabralo do konca pretečenega leta krog 65.000 gld., namreč 48.000 gld. v čistih darilih in 17.000 gld. v posojilih. Utemeljena je tedaj nada, da se tolikokrat ponavljana misel venderle konečno uresniči, da postane dejanje.

Dve tretjini onega denarja sta skupaj, katerega je po nazorih upravnega odbora treba, da se z zgradbo lahko previdno prične, in skoro polovica one svote, katere bo treba, da zgradbo brez neprilike završimo. Stvar ne stoji tedaj tako slabo, kakor misli marsikdo, ki pravi, da „Narodnega doma“ ne bo doživel. Doživel bi ga seveda ne, ako bi mislili vsi tako, kakor on in z njim nekateri drugi, ki drže krčevito sklenjene roke nad svojimi žepi, ako se gre za to, gmotno udeležiti se uresničenja te blage in obnove ideje. Ako pomislimo, da je v lanskib, za „Narodni dom“ ne ravno ugodnih razmerah narastlo premoženje za 4138 gld., ni nam treba nikakor obupavati. Nasprotno, pričetek zgradbe ni tako daleč, akoravno že ne v najbližnji prihodnosti. Ko pa se prične zidati, omečilo se bo še marsikatero doslej trdo srce in dalo rajše svoj prispevek, katerega je na tihem prav za prav že zdavna namenilo „Narodnemu domu“, ki ga pa posvečenemu namenu ni hotelo izročiti le iz bojazni, da bi utegnili imeti zgradba „Narodnega doma“ za sedaj še preplitvo podlago.

Da do one svote prispemo, treba je ustrajati. Nabiralo se je že na vse različne načine, toda nikoli zadosti dosledno in vstrajno. Najdalje je vstrajala in vstraja še „Krajcarska družba“.

Največjo vrednost za podjetje imajo čista darila in teh se nam je poleg deležev v prvi vrsti okleniti. Da se z rednim nabiranjem, z vstrajnostjo in splošnostjo pride tudi daleč, pokazala je najbolje „Krajcarska družba“, ki je z nabiranjem najmanjših svot prišla že v primeroma kratki dobi do 7 tisočakov. Ako se vrši redno nabiranje mesto najmanjših, nekotika višjih svot, postane konečna svota tem višja. Nabiranje mora biti pa redno, splošno, zanesljivo in ceno osnovano. To so glavni pogoji, s katerimi se da v primeroma kratkem času veliko doseči.

Tega mnenja nekako sta bila upravni odbor „Narodnega doma“ in pa odbor „Krajcarske družbe“, ko sta s pritrjevanjem rednega občnega zbora dne 30. marcija t. l. sklenila poskrbeti vse potrebno v ta namen, da se zopet prične redno nabiranje mesečnih doneskov mej Ljubljanskimi

rodoljubi. To misel je veselo pozdravilo tudi slovensko časopisje in za trdno se je nadejati, da se temu sklepu primerno odzove slovensko občinstvo, toda ne tako posamično, kakor vselej doslej, le po nekaterih zares zmirom požrtvovalnih rodoljubih, ampak splošno. Tudi oni krogi naj se udeležijo, ki lahko kaj dajo, ki so se pa doslej trdovratno in dosledno odmikali, bodisi vsled malobrižnosti ali mržnje, bodisi načeloma ali slučajno.

Poziv, s katerim stopata „Upravni odbor“ in „Krajcarska družba“ pred Ljubljansko slovensko občinstvo, glasi se tako-le:

Vaše blagorodje!

Že leta in leta navdaje in širi rodoljubna srca plemenita ideja: zgraditi si v središču domovine naše hram, ki naj bi bil varno in dostojno zavetje vsem narodnim društvom in vsakemu pojavu narodnega gibanja, dom, ki bode še poznim vnukom pravil o zavednosti in čilosti našega roda!

Veliko svoto so rodoljubne roke v ta namen že položile na oltar domovine in tudi Vaše ime se odlikuje mej onimi, ki so z duševnimi in materialnimi silami podpirali vselej in povsod zgradbo „Narodnega doma“.

A človeške moči oslabe ter potrebujejo pomoč; zato smo skoro leto in dan ponehali z nabiranjem prostovoljnih rednih doneskov za „Narodni dom“.

Sedaj pa vnovič stopamo pred Vas, ker dobro poznamo rodoljubno Vaše srce. Združite se zopet z nami ter obljubite s svojim podpisom, da ste pripravljeni tudi nadalje še podpirati to podjetje, katero izvršiti zahteva čast slovenskega naroda, ki je vsprejel to idejo s splošno naudušenostjo.

Odbor je sklenil, da vnovič začne mej Ljubljanskimi rodoljubi pobirati mesečne doneske; vsak najmanjši, a redni dar, bomo vsprejeli hvaležno.

Blagovolite torej pristopiti temu podjetju in prijaviti svoto, ki jo do preklica nameravate vsak mesec redno plačevati in izročati našemu društvu. Pobiralo se bo doneske po zanesljivem človeku z nabiralo polo, na katerem boste odboru izkazali vsak mesec z lastnoročnim podpisom svoje uplačilo.

Na delo tedaj; ideja zgradbe „Narodnega doma“ naj živi!

(Slede podpisi članov „Upravnega odbora“ in „Krajcarske družbe“.)

Več odličnih rodoljubov je svoj pristop že objavilo. Podpise nabirajo člani „Upravnega odbora“ „Pregledovalnega odseka“ in odbora „Krajcarske družbe“. Izvršitev in nadziranje celega načrta prevzela je „Krajcarska družba“, ki bo poleg tega še vedno tudi zanaprej po svojih poverjenikih na deželi hvaležno prejemale in izkazovala doneske nabrane na krajcarske in desetkrajcarske knjižice.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 8. aprila 1889.

V zadnji seji je govoril, kakor sem že poročal, trgovinski minister: Istina je, pravi minister, da se poštni in telegrafski dohodki neso tako povišali, kakor se je mislilo in želelo, temveč bili celo manjši, kakor se je proračunalo. A uzrok temu so razne uredbe, ki so oživele in se pospešujejo, tako: kupčija s čeki, ki je posebnega upliva na vožnjo pošto, potem konkurenca privatnih prevoznikov in celo tudi telefon. Vse to je uzrok, da so poštni in telegrafski dohodki manjši. Tako so bili

ti dohodki leta 1885. za 1,464.000 gold. manjši, leta 1886. za 1,487.000 gld., l. 1887. za 1 milijon 276.000 gld. in za leto 1888 upamo, da bodo samo za 300.000 gld. manjši. Vender pa je bil izid vožnje pošte leta 1888. za 4½% bolji, ko leta 1889. Dohodki pisemske pošte so leta 1888. za 4½% povoljniji, ko leta 1887. in telegrafski večji ko proračunjeni dohodki za leto 1888. in ceto za leto 1889. Kar se tiče raznih želja in zahtev posamičnih poslancev, odgovarja minister skoro vsem. Najpreve peča se z železnicami. Glede dolenske železnice pove nam minister to, kar smo že čitali davno v poročilu železniškega odseka.

Minister pravi, da je povsem za železnico dolensko. Opravičena je popolnoma, tako tehnično, kakor narodno gospodarsko. Minister pravi: Navel sem v odseku ozire, ki bodo uplivali na vladu pri volitvi onih projektov, kateri žele državne podpore. Ti pogoji so: popolna zrelost tehnične podlage, naddrobni projekt z urejenim proračunom stroškov, dokaz, ki se prerešeta na mestu, da se bode železnica obnesla, program finansovanja in mogoča požrtvovalnost interesentov.

Omenil sem tudi čas, ko bode mogoče tem lokalnim železnicam pomoči financijelno. To se zgodi takrat, kadar se olajša budget trgovinskega ministerstva, ki teži zaradi češke transversalke in zgradbe železnice v Galiciji, potrebne obćim zahtevam državnim. Sploh je vlada v obće jako zavzeta za lokalne železnice, a treba je le nekoliko potrpeti, da da se razmere nekaj olajšajo (Tako imamo torej dolensko železnico toliko osigurano, kakor prej.) O prevzetji železnic v državno upravo povedal nam je minister jako malo, da nič. Omenil je le, da se je nekaj manjih železnic že prevzelo. Le to omenil je o tem važnem predmetu vladnega delovanja v povzdigo države in blagor ljudstva. Očitano se je večkrat vladi, da ne uživajo skončani tehniki v železničnih službah one stopinje, ki je umerjena njihovim študijam. Minister pravi, da se v tem ne more pritoževati nikdo, kar se tiče državnih železnic.

Glede morskega ribarstva omenja minister, da se vlada jako pridno ukvarja s to zadevo in je lani dovolila dotičnemu društvu 1000 gld. podpore. Sedaj je uvrščenih za to 2000 gld., če jih porabi društvo v realne namene. Kar se tiče krošnjarstva, priredila se je v ministerstvu trgovinskem postava, oddala dotičnim ministerstvom v posvetovanje in isto tako potem tudi trgovskim zbornicam in političnim oblastvom. Uvidelo se je, da se ne more predložiti le postava pravega krošnjarstva v zmislu patenta leta 1852., temveč tudi z ozirom na druga ambulantna opravila, tako za agente, živinske kupce itd. Predložba se je v tem zmislu uravnala in obravnavala se sedaj z Ogersko. Kar se tiče očitaj, da uradniki železniški ne umé potrebnih jim jezikov slovanskih, pravi minister, da to ni povsem tako. Zlasti so uradniki na Češkem večji češčine. Upravitelstvo državno za železnice trudi se povsem ustreči tudi tem željam in zadostiti opravičenim potrebam. Potem odgovarja minister še na posamične pritožbe lokalnega pomena.

Govor državnega poslanca Hrena v državnem zboru dne 15. marca 1889.

(Konec.)

Žal, da moram konstatovati, da je vse to resnica, da te razmere še huje in občutljiveje vladajo pri kmetiskem prebivalstvu, tako da vlade ne moremo zadostikrat na to opozarjati. Skrbeti bi vender morala vlada, da pomore v komu-

nikacijskih odnošajih, kajti Dolenjska, ker se za prometne razmere njene, dosedaj ni nič brigalo ter se ni zmenilo za to, kar se je v tem oziru zahtevalo v tej visoki zbornici, kranjskem deželni zboru in po drugih kompetentnih faktorih, še sedaj nema železnice in je ves promet z deželnim glavnim mestom navezan na to državno cesto, o katerej je govor.

Ker sem že lani podrobneje govoril o razmerah na dolenski cesti in se na to skliceval, da je javljale še kaka dežela, v katerej bi voznik moral imeti pri vozu dve cokli, ker so te razmere visoki vladi poleg tega že znane iz poročil podrejenih oblastev, in je visoka zbornica s tem, da je podpirala lani mojo resolucijo, pokazala, da je pripravljena dovoljiti potrebnih sredstev, ne bodem stavil posebnega predloga, le nujno prosim visoko vladu, da bi v prihodnje bolj mislila na to, kakor je dosedaj, kako da odpravi opisane neugodnosti.

Prehajam pri tej priložnosti z malimi besedami še na neko drugo stvar, ki se tudi tiče komunikacijskih sredstev in prometnih razmer na Kranjskem. Tu gre za to, da se napravi stalen most čez Savo v smeri meje Ratečami na Kranjskem in Zidanim mostom, znano železniško postajo na Štajerskem. Opomnim, da ondu čez Savo, ki meji obe sosednji kronovini 50 km na dolgem ni nobenega stalnega mostu in se torej promet mej obema bregovima vrši le na brodeh in čolnih in to kolikor vsakočasno stanje vode dopušča. Ker pa Sava redno vsako leto po 5 do 6krat tako naraste, da ni mogoče s čolnom čez njo, je promet pogostem popolnoma zaprt. Četudi so Rateče na Kranjskem trg z obrtno precej razvitim prebivalstvom, potem sedež župnije, okrajne sodnije, in je v njega bližini papirnica in v sosedstvu premogovnik ter ima vsled svoje bližine do železnice in nahajajočih vodnih sil vse naravne pogoje za industrijski razvoj, vendar so že desetletja neuspešna vsa prizadevanja, da bi se zgradil most čez Savo, ki loči kranjsko stran od štajerske po katerej teče železnica, četudi sta potrebo priznala in konstatovala že vlada in deželni zastop.

Visoka vlada je namreč že pred mnogo leti priznala nujno potrebo tega mostu, kajti deželna vlada kranjska je že 1858. leta iz lastnega nagiba v svojem poročilu z dne 26. marca 1858, števil. 3390 pri trgovskem ministerstvu predlagala, da naj se na stroške zaklada za grajenje cest, torej iz državnega zaklada zgradi stalen most. Žalibog je tedaj, ko so po ustavni osnovi deželnih zborov vse zadeve glede grajenja cest prešle v kompetenco deželnih zborov, vsa stvar zaspala in ni prišlo do grajenja mostu. Pa vlada je bila dala izdelati že načrte in proračune stroškov, in je le obžalovati, da tedaj ni prišlo do drugega koraka, da se namreč dobra volja uresničila ni.

Velja le zamujeno popraviti! Ko se je bi pozneje osnoval odbor za grajenje mostu je na prošnjo njegovo leta 1874. sklenil deželni zbor kranjski, ko se je vsestranski konstatovala nujna potreba tega mosta, da hoče pospeševati podjetje, ki bi hotelo zgraditi ta most in dovolil 4000 gld. dotacije dati podjetniku na razpolaganje. Žal, da se podjetnik ni našel.

Pred dvema letoma se je deželni zbor kranjski zopet baval s to zadevo, ko je sprožilo prebivalstvo Rateč in okolice, priznavši nujnost in potrebo tacega mostu, je sklenil s skupnim delovanjem vseh udeleženi faktorjev z deželno podporo in državno pripomočjo omogočiti, da se zgradi omenjeni most. Sklenilo se je torej najprej obrniti se do vlade, da dovoli primerni znesek v ta namen.

Če je visoka vlada pred tremi desetletji spoznala, da je tak most potreben, in ga je tedaj že nameravala napraviti iz državnih sredstev, smemo vendar pričakovati, da bode sedaj dala primerno zdatno državno podporo, da se ta namen doseže.

Na to opozarjam in prosim visoko vladu, da pomisli, da dežela Kranjska, kolikor sem jaz poizvedeti mogel, poslednja leta ni dobila za grajenja neeraričnih cest, namreč občinskih in konkurenčnih cest niti goldinarja, dočim se je, kakor razvidim iz državnih proračunov in sklepov visoke zbornice redno leto za leto po kacij 100.000 gld. dovoljevalo v jednake namene družim deželam; tako se je v take cestnozgradbene namene leta 1886. za vse dežele zahtevalo in dovolilo 143.000 gld., a od tega

ni nič dobila Kranjska; leta 1887. se je dovolilo 89.000 in zopet ni Kranjska nič dobila; l. 1888 skupno 99.000, za Kranjsko zopet nič; in v letošnjem državnem proračunu, oziroma poročilu budgetnega odseka nahajamo za jednake namene 102.500 gld., a zopet kakor prejšnja leta ni nič za Kranjsko.

Zaradi tega sem tem bolj opravičen pričakovati, da bode visoka vlada, kadar se ji bo baviti z dotično prošnjo deželnega zbora kranjskega, stvari naklonjena, ter podjetje omogočila s prav izdatnim doneskom.

Da se dovoli državna podpora v ta namen, je tembolj opravičeno, ker bi bila zgradba mostu potrebna ne le iz lokalnih ozirov, temveč bi ugajala tudi višjim ozirom, torej jo je želeli iz ozirov javnih koristij. Blizu kraja, kjer bi se naredil most, se združijo tri železnice, katerih jedna drži od tod skozi Ljubljano v Trst, druga skozi Zagreb v Sisek, in tretja skozi Celje-Maribor na Dunaj. Opomnim še, da pelje iz Rateč najbližja in najpremejša zveza do meje hrvatske v smeru proti Ogulinu in Karlovcu skozi Rudolfovo, katero cesto so prejšnje čase čete redno rabile in če bi danes ali jutri bila železnica proti Ljubljani poškodovana, morali bi zopet poiskati omenjeno pot iz Rateč proti Mokronogu.

Tudi se je poslednja leta osnovalo blizu Krškega strelsko vežbališče za topništvo, in mora topništvo, ki prihaja s severa na strelsko vežbališče skozi Rateče in baš na omenjenem mestu čez Savo. Kakor morem konstatovati iz pisma topniškega častnika, je že k prvim topniškim vajam pri Krškem šlo skozi Rateče 88 šestuprežnih topov, 27 štiriuprežnih lojterskih voz in 243 jezdni konji in vesta park moral je, ker ni mostu z levega štajerskega brega na brodu prepeljati se na desni breg kranjski.

Prosim predstavite si, kako je težavno z brodom prepeljati toliko topništva, posebno ker so ondu še bregovi jako strmi. Ta mi tudi poroča, da so za vsak prevoz broda z ukrcanjem vred potrebovali dvajset minut, ker mora ladija tudi nazaj. To sem le omenil, da dokažem, da ima vlada oziroma vojaška uprava jako velik interes, da se tukaj odpomore in zgradi stalen most, katerega potreba je že davno priznana in je vedno večja, ker se promet vedno množi.

Sklepam s prošnjo do visoke vlade, da bi pospeševala namero deželnega zbora kranjskega glede zgradbe tega mostu s tem, da bode dovolila zdaten donesek in tako zgradbo omogočila. (Dobro! na desnici.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. aprila.

Po veliki noči začne državni zbor zopet dne 26. ali pa 29. aprila in bode zboroval do sredi maja. Poslednji čas ima zbornica poslancev skoro vsak dan po dve seji, da bode rešila najnujnejše predloge. Gospodska zbornica je že vsprejela vojni zakon, kakor ga je spremenila ogerska zbornica poslancev. Brambeni odsek avstrijske zbornice poslancev je tudi že rešil to zadevo in tudi zbornica poslancev v kratkem vsprejme vojni zakon.

Ogerska zbornica poslancev je sklenila, da se ogerskogališka in ogerskozapadna železnica poddržavi. Debatu o tej zadevi ni bila posebno živahna, ker so skoro vsi poslanci za poddržavljenje. Nekateri so priporočali, da bi se tudi druge železnice poddržavile. — V gospodski zbornici se je večeraj začela debata o vojnem zakonu. Skoro vsi govorniki so bili za to, da se predloga nespremenjena vsprejme. Jediní grof Belo Szechenyi ima pomislke proti § 25. zaradi pravic madjarščine. Sklenjena resolucija njemu ne zadostuje. On misli, da se bi moralo v zakonu odločno izreči pravo madjarščine. Govor Bele Szechenyija je napravil še zaradi tega velik upliv, ker ima oče njegov velike zasluge za madjarščino, ker bil je osnoval madjarsko akademijo znanosti. Bela Szechenyi sam bode najbrž v kratkem voljen predsednikom akademije. Njegovim pomislkom ugovarjala sta ministerski predsednik Tisza in grof Andrassy.

Vnanje države.

Nova srbska vlada je imenovala nove okrožne načelnike v Kragujevci, Smederevu, Pirotu, Beogradu, Njegotinu, Šabaci, Niši, Cupriji, Kježevci, Užicah in Vranji. Jednega prejšnjih okrožnih načelnikov so odstavili; nekaj so jih upokojili, nekaj pa deli v druge primerne državne službe. — Srbija tudi namerava uvesti zakon, da se morajo vse tuje srečke kolekovati. To bode odgovor na dotični za-

kon avstrijskega finančnega ministra Dunajevskega. Taka določba bi največ škodovala Ogorskej, ki povsod usiljuje razne svoje srečke.

Catargi je odklonil sestavo nove rumunske vlade, ker se ni mogel s kraljem v nekaterih političnih vprašanjih sporazumeti. Sedaj je prevzel sestavo nove vlade general Florescu.

Natančno se ne ve, je li general Boulanger res tako skrivaj pobegnil v Belgijo, da ga francoska oblastva neso mogla prijeti, ali so ga pa nalašč pustili, ker je vlada sama želela, da pobegne iz dežele. V Bruslju je pa sedaj tudi nekaj drugih francoskih politikov, kateri so se bali, da jih zapro, mej drugimi tudi Rochefort, ki je v svojem listu zagovarjal Boulangerja. Nekateri pristaši na Francoskem so Boulangerju že obrnili hrbet, uvidivši, da mu sreča ni mila.

Ko je umrl abesinski vladar, ima Italija priložnost malo dalje od Masave pomakniti se v deželo. V Rimu se pa za to ne morejo odločiti, ker so se že tako naveličali kolonijalne politike, da bi še Masavo radi pustili, ko bi bilo to častno storiti mogoče. Kacij posebnih koristij pa tudi nemajo pričakovati od ozemlja, ki bi ga odtrgali Abesiniji.

Veliko vojvodstvo Luksemburško se je že ločilo od Holandskega. Ker je holandski kralj bolan, se je moralo imenovati regentstvo. V Holandiji je kraljevo oblast začasno prevzel državni svet, na Luksemburškem pa prevzame regentstvo Adolf vojvoda Nassavski, ki bode tudi bodoči vladar. Jutri priseže novi vladar v zbornici. Vsa zadeva se je mirno zvršila, nobena vlast ni ugovarjala. Ko bi se bila taka premena imela zvršiti pred 1870. letom, bi bili Francozi ugovarjali, da vladanje v Luksemburškej prevzame nemški princ. Sedaj so se pa časi tako premenili, da se v Parizu za to niti ne zmenijo ne.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dné 9. aprila.

Navzočnih 22 obč. svetnikov, predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svet. dr. Staréta in Žagarja ter potem omenja, da je kranjska branilnica mestnemu ubožnemu zakladu poklonila tudi letos 2500 gld., kar zbor z dobroklici na znanje vzame. Došli so proračuni in letni sklepi mesta Praškega, otroške bolnice in kreditnega zavoda, ki so obč. svet. na razpolaganje.

V stavbinskega odsega imenu poroča obč. svet. Murnik ob imenovanju nove ceste pri novih 4 hišah (za Bežigradom) društva za napravo delavskih stanovanj ter nasvetuje, da se poročilo izroči odseku za imenovanje cest in ulic. Se vsprejme. Obč. svet. Murnik poroča potem ob oddaji dimnikarskega dela v mestnih poslopijih in nasvetuje, da se dimnikarsko delo na 3 leta v zmislu ponudbe oddadō ponudnikoma gg. Striel in Vrbovec (za 28 mestnih poslopij za 200 gld. na leto, za novo vojašnico 219 gld. 30 kr.) in se to naznani ženijskemu vodstvu v Trstu. Obvelja.

Obč. svetnik dr. Stare poroča v stavbinskega odseka imenu ob upeljavi plinove razsvetljave v Parnih, Poljskih in Travniških ulicah do južnega kolodvora in da se v Poljskih ulicah napravi jedna, v ostalih dveh ulicah po dve plinovi svetilki, za kar je že večji del potrebnega zneska že dovoljen in treba le še dovoliti proračunjenih 414 gld.

Obč. svetnik Hribar je proti temu, da bi se širil plinovod, ker je plin jako drag in ker pogodba plinarni doteče že 1894. l. Misli bode treba na novo pogodbo, ali pa na novo razsvetljavo. Baš isti dan, ko je govornik bil sprožil v mestnem zboru misel o električni razsvetljavi in predlagal, da se voli v ta namen poseben odsek, čital je v „Slov. Narodu“ notico, da je mesto Videm sklenilo jako ugodno pogodbo za upeljavo električne razsvetljave. Zanimal se je dalje za stvar in zlasti poizvedoval, kako je v tej zadevi postopalo mesto Zagreb. Pogodbo mesta Zagrebskega z g. Fischerjem, zastopnikom znane Siemensove firme ima v rokah in razvidno je iz nje, da mesto za upeljavo električne razsvetljave ne plača prav nič, marveč, da celo podjetnik mestu plačuje najemščino po krajcarji od metra. Pri tem pa bode električna razsvetljava za stranke za poldrugi sold ceneja, nego je v Ljubljani plin. Ker je ta zadeva jako važna, obžaluje, da se volitev odseka za električno razsvetljavo še ni postavila na dnevni red. Pogodba s plinarno družbo, ki je strankam jako neugodna, sklenila se je dne 31. marca 1860 na 35 let in § 25. določa, da se ima pogodba v prvih šestih mesecih 30. leta odpovedati, sicer bi bila veljavna za nadaljnjih 35 let. Ker se pri sedanji pogodbi ne sme ostati in ker treba skrbeti za ugodnejše pogoje oziroma drugo razsvetljavo, predlaga: Pogodba s plinarno družbo z dne 31. marca 1860 še tekom prihodnjih 3 me-

secev odpove, v prihodnji seji pa naj se izvoli odsek za električno razsvetljavo.

Obč. svetnik Hrasky opaža, da je električna razsvetljava za velika mesta, kakor Dunaj, Pariz, London težko izvedljiva, ker nedostajajo potrebnih motorjev, v manjših mestih, kakor Ljubljana pa se lahko uvede. Pisec, Žižkov, mesti s kacicami 30.000 prebivalci, sta že pričeli in v Karlinu so že tri četrti mesta električno razsvetljene. Zato toplo podpira predlog Hribarjev.

Obč. svetnik Valentinčič poudarja, da mora mesto štediti in se ne more spuščati v velika podjetja, kakor se je že naglašalo. Za elektriko bi trebalo velike vsote in on misli, da bi ne bila ceneja, kakor plin, ki stane za mesto 8 kr. za kub. meter, ali sold za uro in plamen. Ko bi se obnovila pogodba s plinarno, dosegli bi se ugodnejši pogoji, vodstvo bi ceno znatno znižalo in bi za primerno odškodnino odstopilo vso tovarno mestu, katero bi potem plin vzelo v svojo režijo. Pomisliti treba, da je elektrika še na nizki stopinji in se vsak dan pojavi kaka nova iznajdba.

Obč. svetnik Gogala: Da je plin drag, prihaja iz tega, ker plinarna pred 30. leti ni imela konkurenta. Danes je to drugače, sedaj se bode gotovo dobila ugodnejša ponudba. Odločno pa je govornik proti temu, da bi se takoj danes sklenila odpoved pogodbe, katere obč. svetniki niti ne poznajo. V to treba resnega posvetovanja.

Ko je obč. svetnik Velkovrh predlagal, da bi odsekov nasvet obveljal, določila za Poljske ulice jedna svetilka več, poseže v debato obč. svetnik dr. Tavčar poudarjajoč, da je predlog odpovedi pameten in logičen. Sedanje krvoločne pogodbe s plinarno nečemo več, zato je odpoved jako umestna in bodi sklep kakeršen koli, v bodoče bode razsvetljava gotovo ceneja. Z odpovedjo ne rečemo družega, nego da pogodbe pod starimi pogoji nečemo več. Odpove naj se torej takoj in tudi odsek za električno razsvetljavo naj se voli.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis govoril je s Fischerjem, zastopnikom Siemensovim zaradi upeljave električne luči v blaznico na Studenci. Pri tej priliki izjavil je Fischer, da bi na troške firme prišel v Ljubljano in brezplačno napravil načrt in proračun za električno razsvetljavo. Vsekako bilo bi dobro, da se odsek voli, omenjenih par svetilnic omisli, glede odpovedi pa še počaka.

Obč. svet. Hribar naglašja nasproti Valentinčiču, da bi upeljava električne luči ne stala niti solda, marveč bi mesto dobivalo celo najemščino kakor v Zagrebu. Pomislili proti električni luči so jednako neosnovani, kakor so bili o svojem času, ko je on dotični predlog stavil, proti vodovodu. In vender bode vodovod koncem leta gotov. Tako bode tudi z elektriko, ki bode v par letih povsod in katera se lahko v 3 do 4 mesecih v Ljubljani upelje. Zagovarja potem svoj predlog še nadalje, strinja se pa s tem, da se svetilke po 30 in 60 gld. napravijo.

Obč. svetnik Gogola govori proti temu, da bi se pogodba danes odpovedala, ker se treba ozirati tudi na formalnost, obč. svetnik dr. Mosche pa predlaga, da se ta zadeva izroči personalnemu in pravnemu odseku, da o tem poročata v prihodnji seji.

Ko je poročevalec dr. Staré pojasnil, da je vsled prejšnjega sklepa večji del odsekovega nasveta že izvršen, vsprejme se odsekov predlog, da se napravi v rečenih ulicah 5 svetilk, potem Velkovrhov predlog, da se v Poljskih ulicah postavi jedna svetilka več, nego se predlaga, in predlog Hribarjev-Moschetov, da se zadeva zaradi odpovedi pogodbe s plinarno izroči personalnemu in pravnemu odseku, da o tem poročata v prihodnji seji, v kateri se bode tudi volil odsek za električno razsvetljavo.

Obč. svet. Hrasky nasvetuje v stavbinskega odseka imenu, da se „pissoir“ postavi pri novem gledališču. O tem uname se precejšnja debata, katere se udeležujejo župan Grasselli in obč. svet. Žagar, Velkovrh, Tomšič, Valentinčič in dr. Tavčar. Naposled obvelja dr. Tavčarja predlog, da se ta zadeva vrne odseku, potem pa še dobro utemeljeni predlog obč. svet. Žagarja, da se na Trnovskem pristavu postavi tudi „pissoir“ in v ta namen odredi ogled na lici mesta.

Obč. svet. Hrasky poroča o prizivih predstojništva tukajšnjega nunskega samostana, kateremu se je naložilo, da ima hodnik pri novem šolskem poslopju zapažiti s steklom. Poročevalec na-

glaša, da je zdravstveni svet tako želel, da je to potrebno iz zdravstvenih ozirav.

Obč. svetnik dr. Tavčar je proti nepotrebnim stroškom, ki bi jih prouzročilo tako zapaženje. T. Zupan je tudi za to, da se ugotovi prizivu, dr. Gregorič pa opaža, da so v vseh novih mestnih šolah zaprti hodniki. Po končnih besedah poročevalca Hraskega obvelja odsekov predlog (zapažen hodnik).

Drugemu prizivu glede istega poslopja pa se ugotovi. Dovolj se namreč, da smejo v oknih novega šolskega poslopja nunskega samostana napraviti železni križi — akoravno so bili v načrtu izpuščeni da morajo vnanja okna proti „Zvezdi“ biti od neprozornega stekla (Hohlglas).

V imenu olupševalnega odseka poroča občinski svetnik Fr. Ravnikar o prošnji odbora za Vodnikov spomenik. Prošnja za podporo (1700 gld.) se je že ugodilo. Ostali deli prošnje vsprejmo se po odsekovem predlogu: da se za spomenik dovoli prostor na Valvazorjevem trgu; da se spomenik prevzame v občinsko last, prememba imena „Valvazorjev trg“ v „Vodnikov trg“ prepušča se odseku za imenovanje ulic, predlog obč. svetnika Hraskega, da mesto na svoje troške napravi okoli spomenika trotoar, izroči se olupševalnemu odseku, da v prihodnji seji o tem poroča.

Naposled vsprejme se šolskega odseka nasvet (poročevalec obč. sv. Železnikar) in občinski stipendij letnih 250 gld. za obiskovalce državne obrtne šole v Gradci podeli Josipu Jeromu.

Potem se javna seja pretrga in prične tajna.

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer) poklonil je te dni galeriji in zbirkam jugoslovanske akademije 60 krasnih bakrorezov in več ilustriranih del.

— (Slavno ravnateljstvo posojilnice na Vrhniki) podarilo je po g. drž. posl. prof. Šukljetu podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji petdeset goldinarjev. To je drugi narodni zavod, ki je velikodušni dar poklonil v prospeh našim revnim visokošolcem na Dunaji. Presrečna mu bodi za to hvala!

— (Tehničnega društva kranjskega) občni zbor volil je dne 19. marca sledeče gospode v društveni odbor za leto 1889/90: Načelnik: deželni inženier, J. V. Hrasky; nač. namestnik: c. kr. inženier, M. Kirchschlager; tajnik: dež. inž. pristav, A. Klinar; tajn. namestnik: stavbinski mojster, F. Zupančič; blagajnik: dež. nadinženier, F. Witschl; blag. namestnik: tovarnar, J. Mathian jun.; knjižničar: c. kr. stavb. prakt. C. Toman; knjižn. namestnik in ekonom: mestni inženier, J. Hanuš. Sklenilo se je nadalje tiskati letno poročilo preteklega društvenega leta ter dati tudi poročilo o obrtni razstavi v Rudolfinumu.

— (A. Chitussi,) slavni češki slikar, razstavil bode, kakor smo že javili, v kratkem v Ljubljani svojo krasno, zlato Prago predstavljajočo sliko, katero je bil namenil za Pariško razstavo, a se je prekasno zglasil. Slika, obsežajoča 20 □ metrov, je že na potu v Ljubljano.

— (V Dolenji Hrušici) pod Ljubljano otvori se dne 16. t. m. poštni urad, ki bode imel vsakdanjo zvezo z Ljubljano.

— (V Ribniškem trgu) tiči neka tatinska druhal. Ulomili so v Pauserjevo štacuno ter mu odnesli okoli 70 gld., ukrali pri J. Peterlinu palico klobas v šinjah, posrebal J. Rusu do 30 litrov vina, razbili pri A. Arkotu „kosem“ ter odvlekli posodico drobiža za 20 gld. in dokaj smodk — udri v Stöcklovo hišo uprav pod oknom žandarmerijske postaje ter tudi izpodtržili nekoliko več dvojč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 9. aprila. Tisa predrla nasip pri Ligetu in preplavila selo. Reka Krasna preplavila pri Mati Szalki več sto oral njiv.

Pariz 9. aprila. Preteklo noč umrl slavni kemik Chevreul, porojen 31. avgusta 1786.

Berolin 9. aprila. „Reichsanzeiger“ objavlja, da je vojni minister Bronsart na svojo prošnjo odpuščen, general Verdy-Duvernoi pa imenovan vojnim ministrom.

Masava 9. aprila. Neguš pred svojo smrtjo določil svojega nečaka Mangašo prestolonaslednikom.

Zahvala slovenskim državnim poslancem.

Srečna in močna je država le tedaj, ako prebivajo v nji srečni in zadovoljni narodi. Mej onimi, ki se v državnem zboru krepko potegujejo za srečo Avstrije in za blagor nji zvesto udanih narodov, so bili zmiraj v prvi vrsti slovenski poslanci. Vkljub vsemu protivenju naših nemško-liberalnih nasprotnikov delajo neprestano in složno na to, da bi priborili tudi slovenskemu narodu jednake pravice, katere uživajo že zdavnej naši nemški državljani, ter ga postavili v jedno in isto vrsto z drugimi omikanimi narodi.

Ko so se koroški Slovenci lansko leto slovenskim poslancem zahvalili in jih prosili za daljno bratovsko podporo, poudarjali so poslanci v svojem odgovoru, da „nikdar ne bodo nehali braniti narodnih pravic vseh Slovencev, najkrepkeje pa njih, katerim se, kakor koroškim Slovincem, godi največja krivica“. Kako možato, kako častno, kako sijajno so rešili letos svojo besedo! Pri razpravi državnega proračuna so izvrstno branili in zagovarjali našo staro pravdo gg. poslanci: prof. Šuklje (dne 28. febr. in zopet 26. marca), kranjski deželni poglavar dr. Poklukar (dne 1. marca); dr. Ferjančič (dne 11. marca), preč. g. kanonik dr. Gregorec (dne 22. marca) in s posebnim utiskom preč. g. kanonik Klun (dne 21. in 30. marca) — vsi so pogumno odkrivali raznovrstne krivice, ki se godijo slovenskemu rodu in posebno koroškim Slovincem. Kakor ploha se je ulil čez nje srd koroških in tudi drugih nemško-liberalnih državnih poslancev. Laži, zvižaje in pogosto grde psovke so jim služile za orodje, da bi odvrčali resnične in dokazane trditve slovenskih poslancev in zagovarjali početje svoje stranke.

Gotovo ustrezemo vsem zvestim koroškim Slovincem, ako v njih imenu odločno ugovarjamo temu, da se usiljujejo sedanji koroški poslanci, ki so sicer voljeni za nas, a ne od nas, kot zagovorniki in branitelji koroških Slovencev. V imenu vseh zavednih koroških Slovencev pa smemo izreči najtoplejšo zahvalo slovenskim poslancem v državnem zboru, ki se neutrudljivo potegujejo za naše narodne potrebe in koristi, in si toliko prizadevajo zboljšati naše neugodne razmere. Vedno se bo slovenski rod hvaležno spominjal svojih pogumnih zagovornikov, katerim jedino se bo imel zahvaliti, da pridejo kdaj tudi za koroške Slovence boljši časi. Slava in hvala Vam slovenski državni poslanci! Bog blagoslovi Vaš trud in Vaše delo!

V Celovci, dne 5. aprila 1889.

Gregor Einspieler, France Muri,
dežel. poslanec in župnik v dežel. poslanec in posestnik
Podkloštru. pri Jezeru.

Uredništvo „Mira“.

Razne vesti.

* (Sodnik — zločinec.) Štefan Kundi, občinski sodnik v Haydu-Nementi na Ogerskem, zaklal je te dni vsled prepira svojega podložnega malega sodnika Pavla Nyiogo. Nesrečni uradnik, kateremu je oster nož prerezal srce, zgrudil se je takoj mrtev na tla. Morilec obesil se je po storjenem zločinu sam. Strašen dogodek vzbuja po vsi okolici občno pozornost.

* (Medenih tednov žalosten konec.) Iz Hrudina javlja se, da se je 2. t. m. komaj štiri tedne omožena soproga meščana Zastere v Skuci na polji v polu metra globoki mlaki utopila. Nesrečnica privezala si je kamen na vrat in tako držala svojo glavo pod vodo toli časa, da je ugasnilo nadležno življenje. Povod čudnega samoumora je neznan.

* (Umor in samoumor na materini gomili.) V Homoni na Ogerskem končala sta nedavno svoje mlado življenje 19letna Ana Istvanijeva in njen ljubimec Evgen Kern in sicer nad gomilo dekličine matere, ker devotkin oče ni hotel privoliti v njuni zakon. Pred samoumorum pak sta ustrelila še svojega lastnega, jednoletnega otroka.

Tujci:

9. aprila.

Pri **Malič**: Malle iz Reke — Prijatelj iz Trnovega. — pl. Höfner iz Kočevja. — Ferman, Holzer, Odenthal, in Armuth z Dunaja. — Schmidthofer iz Trsta. — Fleischner iz Prage. — Clifton iz Bostona. — Clifton iz Amerike. — Rosehanz iz Rudolfovega.

Pri **Sionu**: Klein, Pergeš, Stibernik, Uhlig, Bollag, Rotter, Entremont z Dunaja. — Neuner iz Celovca. — Jungel iz Berolina. — Ploj iz Zuzemberka.

Pri **južnem kotodvoru**: Sillig iz Radovljice. — Bauer iz Grada. — Strossmayer iz Radgone. — Brescak, Horn iz St. Vida.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. aprila	7. zjutraj	720.3 mm.	7.0° C	sl. svz.	dež.	0.30 mm.
	2. popol.	718.6 mm.	13.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	720.5 mm.	8.8° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 9.9°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	gld.	danes
Papirna renta	85.35	—	—	85.40	
Srebrna renta	85.85	—	—	85.95	
Zlata renta	110.30	—	—	110.70	
5% marcna renta	100.65	—	—	100.75	
Akcije narodne banke	905.—	—	—	903.—	
Kreditne akcije	300.75	—	—	299.50	
London	119.90	—	—	120.25	
Srebro	—	—	—	—	
Napol.	9.49	—	—	9.51	
C. kr. cekini	5.63	—	—	5.66	
Nemške marke	58.60	—	—	58.77 1/2	

4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	139 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	50	—
Ogerska zlata renta 4%	—	102	30	—
Ogerska papirna renta 5%	—	96	50	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	126	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	190	50	—
Rudolfove srečke	10	22	50	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	129	25	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—	—	—

Semena.

Velikansko peso, nemško in
 domačo deteljo, raznovrstne
 trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK

v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštному povzetju
 hitro razpošiljajo. (181—10)

Gotov zaslužek!

Vsak priden mož more si slednji dan
 brez kapitala 5 do 10 gld. po jako dostojnem in
 poštenem potu zaslužiti, ki prevzame dobro izplaču-
 joče se zastopstvo. Pripravno tudi kot stranski
 zaslužek za vsakega. Agenti se nastaviijo v
 vseh mestih in krajih države proti visoki provi-
 ziji in mesečnej plači. — Ponudbe pod naslovom:
 „Kaufm. Kanzlei „LA CONFIDENTIA“, Budim-
 pešta.“ (263—1)

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa** iz **Št. Valen-
 tina** (56—15)

c. kr. privilegovana nepremočljiva

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld.,
 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje 12 1/2 kr.);
 potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje,
 marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo
 c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme
 rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr.,
 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. —
 Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih mo-
 narhije; v Ljubljani pri gg. **Schusnig-u & Weber-ju**
 in **A. Krisper-ju**. — Svarimo pred ponarejanji! —
 Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer še ni založbi.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(825—38)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
 vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
 zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Radenska (246—1)
 kislá voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehur-
 nim boleznim, kamenu v mehurju, pro-
 tinu, dalje proti boleznim v ze-
 lodci, mokril, dolgotraj-
 nemu kataru dihal,
 zlatej žili in
 zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Can-
 tani, Ure so dokazali, da ima ogjenokislí
 litij največjo raztopilno moč pri sečnokislíh
 uslednih izločkih, iz česar se sklepa na naj-
 ugodnejše učinke Radenske kisle vode.

Kot okrepčujoča
 pijača z vinom ali
 sadnimi sokli in slad-
 korjem pomešana, je Ra-
 denska voda v obče priljubljena.

Zaloga Radenske kisle vode pri **F. Plautz-1** in **M. Kastner-ji** v Ljubljani.

Na znanje!

Potniki
 hitrega pošt. parnika „Lahn“ Severno-nemškega Lloydja,
 ki so odrinili dne 27. marca ob 9 3/4. uri dopoldne iz Bre-
 mena in ob 12. uri opoldne odpeljali se iz Bremenskega
 pristanišča, prišli so dne 4. aprila ob 9. uri srečno v Novi
 York. (270—2)

R. RANZINGER,
 od visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani koncesijonovani glavni zastop-
 nik Severno-nemškega Lloydja,
 v Ljubljani, na Dunajskeje cesti št. 15.

ZBIRKA
DOMAČIH ZDRAVIL,
 kakor jih rabi slovenski narod.
 S poljudnim opisom človeškega telesa.
 Izdal in založil **Dragotin Hribar.**
 Odobril br. **Edvard Benedičič,** nadzdravnik usmiljenih bratov
 v Št. Vidu na Koroškem.
 Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
 „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
 Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-2)
svetli lak za tla
 je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnostij in enostavnega rabljenja se posebno pripo-
 roča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.
 — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnaté barve) in brezbarven (ki daje
 samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH,**
IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
 svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor **Drasche,**
 profesor **Schnitzler,** pok. profesor **Oppolzer,** kakor tudi
 več drugih slovečih zdravnikov zap sujejo in priporočajo
 le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin
 ustne vode

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot pre-
 servativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za
 grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mine-
 ralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
 ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se pre-
 preči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna
 votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša. Ž njo si vsak sam
 lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščajem vsake vrste in po-
 sebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr.,
 gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22.
 — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatljicah po
 63 kr. — Zobna plomba v etuiji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je
 po analizi le iz kislin napravljene preprati, s katerim se zobje
 prezgodaj uničijo, se izrečno svari. (615—29)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Bir-
 schitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr,
 Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem:
 F. Bömeches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji:
 J. Watto, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofje-
 Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo,
 lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radoljci:
 A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin,
 trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem:
 J. Ruprecht, lekar; v Cernomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

J. Deller-jeva
 Jedino razprodajo za Kranjsko ima
J. LININGER
 v Ljubljani, Rimska cesta 9.
RADGONSKA

Najboljša
 mizna in osveževalna pijača.
 Preskušeno zdravilo
 za katar sapnih organov, protin, revmati-
 zem, želodčne in mehurne bolezni.

najčistejša alkalična
 Se ne sme zamenjati z
Radenjsko
 kislino. (209—7)
KISLINA.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Dragotin Hribar.**
 Lastaina in tisk „Národne Tiskarne“.